

Rezumé:

Původním záměrem mé práce byl průzkum způsobů, jakými autoři českého soudobého videoartu reflektují fenomén času a pracují s ním. Dále jsem studovala přesahy do příbuzných disciplín a médií. Pokusila jsem se nastínit podstatu a uvést rozdíly mezi videoartem a filmovým uměním, ať již po technologické stránce, tak i vzhledem k vnímání společné časové dimenze. Poukazuji zde též na to, že navzdory obrovské blízkosti filmu a videa, jsou přístupy z obou oblastí velice odlišné. Ať již jde o způsob využívání estetických kvalit samotného obrazu a nebo o formu zpracování určitého konceptu. Zabývám se též pomalostí a rychlostí u pohyblivých obrazů, u kterých dochází k překračování běžně prožívaného času a rychlostí, jako jedním z důležitých faktorů navozujících subjektivní emocionální divácký prožitek. Taktéž se snažím objevit hranice, kdy je ještě film a video s omezenou narací filmem a videem a kdy už je začínáme vnímat jako statické obrazy a fotografie. Poukazuji na nástup nových technologií, které změnili možnosti pronikání do času a začalo docházet k vytváření virtuálních sfér zvukových obrazů. Podrobněji se zabývám oblastí Vjingu, která v sobě pojímá všechny předchozí uváděné oblasti umění. Vybrala jsem z široké škály Vjů působících na současné české scéně ty, kteří jsou nejvýraznější a nejprogresivnější a reprezentují odlišné přístupy k tvorbě. Mapuji vývoj Vjingu a teoretické přístupy přes postprodukcí až k novým pohledům skrze postdigitální interaktivní možnosti. Ve své práci se snažím poukázat na to, že i přes mnohé možnosti výkladu děl a různých přístupů k projektům či vyjádření podvědomých procesů je nejpodstatnější osoba autora.